

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖

สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้มีหนังสือ ที่ สอชช.๐๔๐๐/๐๘๒๐ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สอชช.๐๔๐๐/๐๘๗๙ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง

๑. เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้ออกข้อบังคับสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการร่วมโครงการระหว่างสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) กับหน่วยงานอื่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีลักษณะการดำเนินการในการใช้เงินคล้ายหรือใกล้เคียงกับการร่วมทุน ซึ่งการร่วมโครงการดังกล่าวไม่ปรากฏอยู่ในความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่ได้ออกข้อบังคับโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

๒. เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้ออกข้อบังคับสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งการให้ทุนสนับสนุนดังกล่าวมีลักษณะเป็นการใช้เงินโดยให้เปล่าแก่ผู้ขอรับทุนทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่ขอรับทุนสนับสนุนในกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ตามข้อบังคับนี้ และการให้ทุนสนับสนุนดังกล่าวไม่ปรากฏอยู่ในความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่ได้ออกข้อบังคับโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ขอหารือประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังนี้

๑. เมื่อคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ เห็นสมควรให้มีข้อบังคับของสำนักงานฯ ว่าด้วยการร่วมโครงการระหว่างสำนักงานกับหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมโครงการในกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศไทย จึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖ และมติคณะกรรมการในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๔๔๗ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ออกข้อบังคับสำนักงานฯ ว่าด้วยการร่วมโครงการระหว่างสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) กับหน่วยงานอื่น พ.ศ. ๒๕๕๒

สำนักงานฯ จึงขอหารือว่า เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสำนักงานตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ การร่วมโครงการฯ ไม่ปรากฏอยู่ในความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการมีอำนาจตามมาตรา ๒๐ (๓) ในการออกข้อบังคับสำนักงานฯ ว่าด้วยการร่วมโครงการระหว่างสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) กับหน่วยงานอื่น พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ อย่างไร และหากคณะกรรมการไม่มีอำนาจในการออกข้อบังคับดังกล่าว การร่วมโครงการระหว่างสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) กับหน่วยงานอื่น ที่ได้ดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีผลในทางกฎหมายเป็นอย่างไร

๒. เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีข้อบังคับของสำนักงานฯ ว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทุนแก่บุคคลธรรมดาสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยและมีคนไทยถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ที่ขอรับทุนสนับสนุนในกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ จึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมติคณะกรรมการในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ ออกข้อบังคับสำนักงานฯ ว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ พ.ศ. ๒๕๕๒

สำนักงานฯ จึงขอหารือว่า เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสำนักงานตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ การให้ทุนสนับสนุนไม่ปรากฏอยู่ในความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการมีอำนาจตามมาตรา ๒๐ (๓) ในการออกข้อบังคับสำนักงานฯ ว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ อย่างไร และหากคณะกรรมการไม่มีอำนาจในการออกข้อบังคับดังกล่าว การให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ที่ได้ดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จะมีผลในทางกฎหมายเป็นอย่างไร

ประเด็นที่สอง

มาตรา ๑๔ (๒) กำหนดให้คณะกรรมการมีกรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสองคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งนี้ สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการจัดตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวน ๕ ชุด ซึ่งกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ (๒) มีเพียงปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเท่านั้นที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ โดยผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่เคยเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการแต่อย่างใด

สำนักงานฯ จึงขอหารือว่า การที่ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่ได้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ จะเป็นการขัดต่อมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ อย่างไร และคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจะสามารถดำเนินกิจการตามที่

กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ได้หรือไม่ อย่างไร อีกทั้งการดำเนินงานของคณะกรรมการที่ผ่านมาจะมีผลอย่างไรในทางกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากการชี้แจงของผู้แทนสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ว่า สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ไม่ประสงค์จะขอหารือในประเด็นที่สองเกี่ยวกับการเป็นกรรมการโดยตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามที่ได้ปรากฏในหนังสือ ที่ สอชช.๐๔๐๐/๐๘๒๐ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ แล้ว เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนั้น สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) จึงไม่มีข้อสงสัยในประเด็นดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) จึงเห็นว่า กรณีตามข้อหารือมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงว่า การออกข้อบังคับสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการร่วมโครงการระหว่างสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) กับหน่วยงานอื่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และการออกข้อบังคับสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖ สามารถกระทำได้หรือไม่ และหากคณะกรรมการไม่มีอำนาจในการออกข้อบังคับดังกล่าว การร่วมโครงการระหว่างสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) กับหน่วยงานอื่น และการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ที่ได้ดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จะมีผลในทางกฎหมายเป็นอย่างไร ซึ่งมีความเห็นดังนี้

โดยที่มาตรา ๗^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้สำนักงานมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริม

มาตรา ๗ ให้สำนักงานมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหน่วยงานหลักในการวางแผนและกำหนดนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศให้สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(๒) ส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์โดยมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศ การพัฒนาบุคลากร การตลาด การลงทุน กระบวนการผลิต และการให้บริการที่ได้มาตรฐานสากล รวมถึงการสร้างแรงจูงใจในการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยการเสนอแนะมาตรการทางด้านภาษีและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ต่อคณะรัฐมนตรี

(๓) สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และจัดให้มีกฎ ระเบียบ และมาตรการที่จำเป็นต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

(๔) ส่งเสริมให้เกิดการคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับซอฟต์แวร์

(๕) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานและแก้ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางด้านอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ให้มีการบริการแบบเบ็ดเสร็จ

อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์โดยมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศ การพัฒนาบุคลากร การตลาด การลงทุน กระบวนการผลิต การให้บริการที่ได้มาตรฐานสากล การสนับสนุนการค้นคว้าวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี การส่งเสริมให้เกิดการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับซอฟต์แวร์ และการเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน ประกอบกับมาตรา ๘^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวบัญญัติให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ประสานงานและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การดำเนินงานร่วมโครงการกับหน่วยงานอื่นทั้งในและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศไทย ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการร่วมโครงการระหว่างสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) กับหน่วยงานอื่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ขอรับทุนสนับสนุนในกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น มีความมุ่งหมายที่จะร่วมมือกับบุคคลอื่นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศ จึงเป็นการดำเนินงานที่อยู่ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗^๖ ซึ่งสำนักงานสามารถกระทำได้ตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ ดังกล่าว นอกจากนั้น ความในตอนต้นของมาตรา ๒๐^๖ บัญญัติว่า “คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้สำนักงานมีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๓) ให้กู้ยืมเงินหรือกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
- (๔) เข้าร่วมทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
- (๕) เป็นตัวแทนหรือนายหน้า หรือมอบหมาย หรือว่าจ้างให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นประกอบกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
- (๖) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการ
- (๗) ประสานงานและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
- (๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

การกู้ยืมเงินตาม (๓) และการเข้าร่วมทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลสำนักงานให้ดำเนินกิจการตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหาร และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน
- (๒) อนุมัติแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสำนักงาน
- (๓) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสำนักงาน การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงาน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง การบรรจุ การแต่งตั้ง วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ การอุทธรณ์การลงโทษของเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง การเงิน การพัสดุ สวัสดิการ และการให้บริการข้อมูล การเผยแพร่ หรือการนำข้อมูลไปใช้
- (๔) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

ควบคุมดูแลสำนักงานให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘...” ย่อมแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและดูแลสำนักงาน ในการดำเนินการตามมาตรา ๗^๕ และมาตรา ๘^๖ โดยการควบคุมดูแลนั้นอาจกระทำด้วยการ ออกข้อบังคับวางกฎเกณฑ์ทั่วไปให้สำนักงานถือปฏิบัติ หรือจะให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติให้ สำนักงานเข้าร่วมโครงการกับหน่วยงานอื่นหรือให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ได้โดยไม่ต้อง ออกเป็นระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวก็ได้ ส่วนอำนาจ หน้าที่ต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๐^๗ (๑) ถึง (๔) แห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ซึ่งคณะกรรมการบริหารสำนักงาน ส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติสามารถกระทำได้ด้วยนั้น เนื่องจากความในตอนต้นของ มาตรา ๒๐ ใช้คำว่า “...และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย...” จึงต้องตีความว่า ความในมาตรา ๒๐ (๑) ถึง (๔) บัญญัติไว้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในการควบคุมดูแลสำนักงาน ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ เท่านั้น การออกข้อบังคับว่าด้วยการร่วมโครงการกับหน่วยงานอื่นหรือการให้ทุนสนับสนุนอุตสาหกรรม ซอฟต์แวร์จึงอาจกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ซึ่งข้อบังคับที่ได้ออกมาแล้วนั้น สามารถใช้บังคับได้ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องระบุนุมตรา (๓) แต่อย่างใด

(นายอัษฎร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๔

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น